

OMDLAŁY (2) *part praet act*

N sg m omdlały (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. omdleć.

Który chwilowo stracił przytomność (2) : Ohnmechtig. Omdliály. Deficiens. Calag 371a.

Zwrot: »upaść omdlały« (1): Pánie Iezu KryŃte/ porzucili cię w onéy krwi twoiéy naświéťzéy ná ziemię/ y vpadłéś omdláły. SiebRozmysł C3v.

Cf **OMDLEĆ**

AK